

СИВЪ ОТГОВАРА НА ЕЛЕНКА.

— Туй дѣт' казваш ти, сестро, имаш право,
Я слъж тѣй ъ, кат' са взрѣми на здраво;
Ама днесъ свѣта, незнамъ какъвѣ ъ стаялаз,
Важн чѣ ъ чикмазъ сокакъ пѣтъ фаналаз,
На салтанатъ и на модн гинли
Сичкитѣ сж Очитѣ си епли!

Дрѣгн-и дрѣгн ама туй женитѣ,
Туй модитѣ . . . вѣчь тѣ нмъ са дѣшитѣ;
Не из совѣти, — из вой немож' ги отѣчи.
Боко пѣта тѣ за тѣхъ сж и . . . бити . . . !

(На катапница иде-а' ведижжъ кѣчи,
Да гѣ прѣкѣйшь то пакъ тамъ си отива).

А тѣзъ мода а пѣ-дрѣга никѣла,
Като каже . . . ти и дѣрмла распрабай,
Не та слѣша ако бы шшь и слабай . . .

Сега на примѣръ да та чѣ дрѣга,
Да виж' хѣли, коко ще та рѣга!

Ще ти каже: мар' ти си полѣдѣла,
Таквозъ чѣдо ты дѣ си видѣла?

Хичь жена олѣп' чи мода да нѣма,
Каква и твоята безумѣа голѣма?